

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

At regeringspartierne skulle acceptere et forslag til vedtagelse, som er fremsat af et oppositionsparti, ville jo nærmest være en historisk begivenhed, for enten afviser man vores forslag med den begrundelse, at man er uenig i det, der står i det – det er man ikke her – eller også afviser man det med, at det er overflødigt.

Jeg vil godt spørge hr. Hans Peter Baadsgaard, om der i det, ministrene sagde, f.eks. var en tilkendegivelse af, at vi i god tid inden finanslovforhandlingerne får grundlaget for de beslutninger, der eventuelt skal træffes for næste år, for jeg går ikke ud fra, at tanken er, at man bare kører videre, for så bliver katastrofen dobbelt så stor.

Har vi en garanti for, at vi i god tid får beslutningsgrundlaget? Vi ved jo, hvad resultatet af det forløbne år har været, men hvornår ved vi, hvad regeringen vil med det? Risikerer vi ikke, at det igen bliver engang i midten af november, og at beslutningen så kan risikere at blive truffet uden om dem, der har forstand på det?

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Det er jo allerede i finanslovaftalen for 1999 bebudet, at der vil blive taget initiativer på det område, hvad angår finansloven for år 2000, og det vil da være vores bestræbelse, at vi ikke kommer i den omtalte situation. Vi må jo beklage, at det gik for hurtigt for skolerne, og at de fik for kort tid til at omstille sig, men vi må rose dem for, at de alligevel har tacklet de problemer, som de blev bragt i, på en konstruktiv måde, som jeg kan registrere det mange steder.

Det problem må vi så søge at undgå i næste omgang, og det skal da være vores bestræbelse fra Socialdemokratiets side at sikre, at vi får det tilrettelagt så betids, at der både bliver tid til at drøfte det herinde og bliver den nødvendige tid til omstilling. Men det behøver vi ikke at binde regeringen til at fremlægge en plan for, for jeg går ud fra, at det vil fremgå af regeringens lov-katalog, hvad der skal tages af initiativer på det område, og det foreligger som bekendt i oktober måned.

Else Winther Andersen (V):

I Danmark bruger man 14 mia. kr. om året på voksenuddannelse og efteruddannelse, hvoraf en stor del tabes på gulvet, oplyser Ugebrevet

Mandag Morgen nr. 10 fra den 8. marts, og rapporten viser, at markedet for voksen- og efteruddannelse er blevet ganske kaotisk.

Det er en rapport, der er bestilt af regeringen, men som endnu ikke er blevet offentliggjort, og jeg vil da håbe, at regeringen snart kommer med den rapport, som jeg også kunne forstå på arbejdsministeren er på vej, men vi kan ikke blive ved med bare at få det udsat, for her er brug for forenkling og gennemskuelighed.

Baggrunden for, at vi fik indført en voksen- og efteruddannelse var jo, at der var en arbejdsløshedsprocent på 25, så det, vi gjorde, var meget fornuftigt, men nu er arbejdsløsheden nede på 5 pct., og det er jo ensbetydende med, at der ikke vil være brug for det samme antal pladser. Her tænker jeg specielt på AMU-centrene, og vi ser jo også, at AMU-centrene nu siger, at de faktisk mangler elever.

Man kan sige, at det er en succeshistorie, men samtidig har der jo over en årrække været en ret kraftig stigning både i antallet af pladser og i antallet af deltagere i voksenuddannelsen, så det er måske ved at være derhenne, hvor det er systemet frem for mennesket, og vi vil altså gerne have, at det er mennesket, der er i centrum.

Det kan vi så sige om daghøjskoleområdet, hvor der jo allerede i finansloven for 1998 skulle ske en reduktion af elevtallet med godkendelse fra SF, som jo sagde, at det var noget, de ville være med til. Så dér vil jeg da spørge SF: Hvorfor har man ikke også her været med til at udmonte den besparelse, der skulle ske, i antallet af elever, sådan at vi ikke skulle til at gøre det nu her i 1999? For det blev jo virkelig et tagselvbord, særlig på de store daghøjskoler under AOF. Så havde vi været fri for den siksakkurs, som SF i dag påpeger er til stor skade for både eleverne og skolerne, og det kan jeg da på sin vis godt give SF ret i.

Produktionsskolerne gør et godt stykke arbejde – og det gør daghøjskolerne også, vil jeg godt sige – for de elever, der har brug for en lille omvej, inden de finder deres plads i uddannelsessystemet, og det antal pladser, der er i dag, mener jeg på længere sigt vil være dækkende. Når vi får den nye 10. klasse og den bedre vejledning, og hvad vi ellers har vedtaget her i Folketinget, til at fungere, tror jeg, det bliver lige nøjagtigt deromkring, det skal være. Så skal vi selvfølgelig også give produktionsskolerne de muligheder, de skal have for at kunne virke.